

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tribunal de Comptes escanya Mas, Puigdemont i Junqueras

▣ L'òrgan reclama a polítics i a una quarantena d'alts càrrecs de la Generalitat despeses per l'acció exterior del 2011 al 2017 ▣ És un cas separat dels 5 milions abonats pel 9-N i els 4 milions per l'1-O

M.P. / C.S.
BARCELONA

Per tercer cop i sense respir, el Tribunal de Comptes espanyol escanya i qüestiona el govern de la Generalitat –i també els seus funcionaris– per la seva gestió. Primer va fiscalitzar la despesa en la consulta del 9-N del 2014; el gener del 2020, la del referèndum de l'1-O, i ara per l'acció exterior de set anys, en ple impuls del debat sobre el dret a decidir del poble català. En concret, el Tribunal de Comptes ha citat per als propers 29 i 30 de juny els expresidents de la Generalitat Artur Mas i Carles Puigdemont, l'exvicepresident Oriol Junqueras, diversos exconsellers de Presidència, Economia i Exteriors com Francesc Homs, Neus Munté, Andreu Mas-Colell i Raül Romeva, i diversos exalts càrrecs del govern, fins a una quarantena, per despeses sota sospita en política exterior i del Diplocat del 2011 al 2017. Polítics de Junts i ERC, i funcionaris hauran de comparèixer davant de la secció d'enjudiciament després de les denúncies de la fiscalia, l'Advocacia de l'Estat i les entitats Advocats Catalans per la Constitució i Societat Civil Catalana.

Si per la consulta del 9-N el Tribunal de Comptes va fixar la responsabilitat comptable dels polítics en cinc milions d'euros, abonats en donacions per la ciutadania a través de la

Caixa de Solidaritat (i que haurien de tornar a les arques de la Generalitat), la de l'1-O es va fixar en 4,1 milions, també pagats per la Caixa de Solidaritat. Ara, està per determinar la quantitat de diners públics que suposadament es consideren mal usats en política exterior.

La instrucció de la causa sobre l'acció exterior –acordada el març del 2019 a instàncies del Congrés i el Senat– ja ha finalitzat i està previst que al juny es faci, si els recursos no prosperen, l'acta de liquidació provisional per fixar la responsabilitat de cada polític i la quantia que hauria de retornar.

45 viatges sota sospita

En l'informe obert el 2019, s'indica que el total d'obligacions reconegudes per la Generalitat del 2011 al 2017 en acció exterior és d'"almenys" uns 416,8 milions d'euros; la despesa total de les delegacions en el període esmentat va superar el 27 milions d'euros, i la despesa executada pel Diplocat va pujar a 15,8 milions. S'hi concreta que hi ha 45 viatges internacionals del president i consellers, amb un import total de 479.633 euros, principalment efectuats per a la promoció del procés sobiranista, i se sosté que "no és justificat l'ús d'aquests fons públics per a aquesta finalitat."

A més, s'hi afegeix que s'havien trobat "irregularitats" i "deficiències en la

Multes del Tribunal de Comptes a la Generalitat

▣ Artur Mas, Joana Ortega, Irene Rigau, Francesc Homs i diversos funcionaris van abonar al Tribunal de Comptes 5,2 milions pel 9-N. (finançats amb la caixa de solidaritat)

▣ Els presos de l'1-O han entregat 4,2 milions al Tribunal Suprem per l'organització del referèndum (finançats amb la caixa de solidaritat).

▣ Ara el Tribunal de Comptes investiga quaranta alts càrrecs de diversos governs per l'actuació del Diplocat i tota l'acció exterior del govern del 2011 al 2017.

La quarantena d'alts càrrecs citats

Els citats pel Tribunal de Comptes per l'acció exterior són: els expresidents Artur Mas i Carles Puigdemont; l'exvicepresident Oriol Junqueras; els exconsellers Francesc Homs, Neus Munté, Andreu Mas-Colell i Raül Romeva; els secretaris generals generals Roger Albinyana, Ama-

deu Altafaj, Lluís Bertran, Albert Carreras de Odriozola, David Mascort, Joaquim Nin, Jordi Vilajoana, Aleix Villatoro i Pau Villòria; les interventores generals de la Generalitat, Maria Vidal i Rosa Vidal; els interventors delegats, Jordi Serra, Javier Acín, Virgínia Astigarraga i Francesc Cubel;

el secretari general del Diplocat, Albert Royo.

En la causa, a més, s'ha citat els respectius delegats de la Generalitat a Alemanya, el Regne Unit, França, Ginebra, Polònia, els EUA, Itàlia, Dinamarca, Portugal, Croàcia, Àustria i fins i tot davant la Unió Europea (UE).

planificació, pressupost, gestió i execució dels recursos destinats a l'acció exterior". I s'assegura: "S'ha constatat l'existència de despeses per a les quals no existeixen els justificants corresponents o no s'ha acreditat la prestació realitzada, així com la realització d'activitats fora de les finalitats establertes en la llei o alienes a les competències de l'administració catalana", especialment fent referència a l'impuls de la declaració d'independència de Catalunya, especialment

La xifra

416

milions d'euros és la quantitat que la Generalitat té com a despesa reconeguda en acció exterior del 2011 al 2017.

La data

29.06.21

dia que estan citats els alts càrrecs de la Generalitat al Tribunal de Comptes de Madrid. També el dia 30.

els anys 2016 i 2017, dels quals s'indica que "no hi ha memòries".

Un cop acabada la instrucció dels fets que es recullen en els dictàmens de l'Advocacia de l'Estat i la fiscalia, s'ha dictat una providència per citar els presumptes responsables comptables. Alguns dels citats, com la interventora de la Generalitat, Rosa Vidal, o els alts càrrecs Albert Royo i Amadeu Altafaj, són a un pas de ser jutjats a l'Audiència de Barcelona per l'1-O, acusats dels delictes de malversació de fons i prevaricació, que impliquen penes de presó. ■

I el cas del magistrat De Alfonso i Antifrau?

Les claus
M.P.

Tot control de la despesa pública ha de ser una prioritat en totes les administracions, i del color que siguin. El control de la despesa pública que realitza el Tribunal de Comptes espanyol, amb un procediment poc garantista, se-

gons els experts, és vist també com a tendències quan s'examina l'acció del govern català.

El cas Palau, el 2020

▣ Una de les darreres sentències d'aquest tribunal és del 21 de desembre passat, quan van dictar que els lladres confessos del Palau de la Música, Millet i Montull, havien

Alfonso, en ser destituït com a director d'Antifrau, el 2016 ■ J.L.

de tornar 3,5 milions d'euros al Consorci del Palau (reclamats per la Generalitat i l'Ajuntament). Són d'anys anterior i no inclosos en la condemna penal que els fa tornar 23,7 milions.

Què passa, però, amb la denúncia presentada per l'Oficina Antifrau de Catalunya contra el seu anterior director,

el magistrat Daniel de Alfonso, oberta el 2018? El novembre passat la Sindicatura de Comptes va indicar que De Alfonso hauria cobrat gairebé 300.000 euros indegudament entre el 2011 i el 2016, any en què va ser destituït arran de les converses amb l'exministre Fernández Díaz maquinant contra el govern català. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Joan Canadell

Diputat al Parlament de Catalunya per Junts per Catalunya

L'esperit emprenedor dels catalans

Fa pocs dies llegia un interessant article de Marc Prat sobre el paper industrial de Catalunya des del segle XVIII, que començava amb una frase de les que ho diuen tot: "El 1929 un jove geògraf (en Pierre Vilar) arribava a Catalunya per estudiar com la regió de Barcelona havia esdevingut una zona plenament industrial en el context d'una Espanya endarrerida..."

Crec que descriu prou bé la situació del primer terç del segle XX, en què Catalunya estava totalment industrialitzada, mentre que l'Espanya castellana era rural i poc desenvolupada. L'autor repassava en l'article com aquesta industrialització provenia del segle XVIII (tot i la desfeta de 1714) i gaudia d'un moment d'esplendor el darrer terç de segle, amb una Barcelona que era la ciutat d'Europa on s'estampaven més teixits. També recorda com l'invent de la berguedana (màquina de filar co-

tó) va suposar una veritable revolució en competitivitat fins i tot per damunt dels britànics.

Recomano anar més enllà i llegir l'interessant llibre d'Albert Garcia Espuche *Un siglo decisivo. Barcelona y Cataluña, 1550-1640*, en què repassa com la indústria a Barcelona durant els segles XVI i XVII no podia créixer més a causa de les muralles i els industrials acaben implantant indústries de tot tipus (teixits, pells, vidre, metalls, paper,...) arreu de Catalunya.

Serveixi aquesta introducció per il·lustrar que el nostre passat marca el nostre present. Avui som una regió industrial líder europea en sectors com el farmacèutic, el químic, el metal·lúrgic i l'agroalimentari (entre d'altres) i és gràcies justament a generacions d'industrials i comercials

Càrrega de contenidors en un vaixell al port de Barcelona a les grans grues ■ EL PUNT AVUI

que durant molts segles van ser creatius, emprenedors, valents i persistents.

Però en els darrers anys la societat catalana ha anat perdent aquest esperit emprenedor industrial i comercial, i sobretot ha anat guanyant terreny la idea que la part pública ha de ser cada cop més present, ha de tenir més protagonisme, i per altra banda s'ha

passat sovint a veure el sector privat com un enemic, com si fos el dolent de la pel·lícula. Sempre dic que els nostres joves s'han criat amb la idea que el dolent del Super 3, el Senyor Pla, és l'empresari que es vol aprofitar dels altres i és l'enemic a batre...

La societat hauria de valorar la funció de l'empresari pel que és, algú que arrisca, que hi té a guanyar però també a

perdre, que si fracassa acaba perdent-hi ell i si té èxit pot guanyar-hi, però que això sempre va associat a generació de llocs de treball i, per tant, hi guanya també la mateixa societat.

El govern de la Generalitat els darrers anys ha fet un gir a l'esquerra i ara amb el resultat d'ERC i la CUP es planteja un acord encara més d'esquerres, i els em-

presaris, dels quals el 90% tocats per la Covid, les pimes i els autònoms, que són el 99% de les empreses del país, veuen com cada cop les polítiques s'allunyen més del foment de l'emprenedoria, de simplificar l'administració, de vetllar per una bona qualificació professional dels treballadors, de tenir unes millors infraestructures que els ajudin a ser més competitius, etc. I cada cop més empresaris tanquen o venen les seves empreses a multinacionals estrangeres perquè se senten desvalguts i, en conseqüència, el futur del país depèn menys de nosaltres, els catalans, però més dels espanyols i dels estrangers.

Si Pierre Vilar es reencarnés avui, difícilment triaria Catalunya per estudiar el progrés econòmic del país, i si ho fes segurament conclouria que la iniciativa privada catalana és cada cop més inexistente, i que la pública cada cop depèn més d'Espanya...

Espero que reaccionem a temps i que ens preparem per fer un estat independent que recuperi l'esperit emprenedor dels catalans.

LA CORONA
RETRATADA

3
30 MINUTS
Demà a la nit, 22.05 (?)